

BUGADA AL POU. Novembre de 2018

PER QUINTÀ• TORRA CORDONS
Cavalls menorquins amb aires andalusins

En el repàs de les vint-i-unena edició de la Fira Mediterrània -que, val a dir-ho, alguns manresans encara no saben exactament què programa i per a qui- hi ha una estrella emergent, Rosalia, la cantant de Sant Esteve Sesrovires que ha aconseguit actuar a la gal·la dels MTV Europe Awards i traspasar fronteres amb la seva barreja de música flamenca amb els ritmes més contemporanis que es va bressolar i projectar a la Mediterrània. Ara, en algunes ocasions, les propostes de la mostra han estat desafortunades. Com la d'aquest any que va voler aplegar una nodrida representació del folklore de les Illes: dimonis, diables i bèsties de Mallorca, el grup de ball pagès Es Broll en representació a les illes veïnes d'Eivissa i Formentera... i, en especial, el grup eqüestre Equimar, del poble menorquí des Castell, que, el diumenge, va presentar l'espectacle "Aires de Menorca". Llàstima que, pel carrer de Guimerà, només van cavalcar-hi quatre cavalls, acompanyats d'una música d'estil hispanoandalús. Res a veure amb el fervor per Sant Joan a Ciutadella. En definitiva, el que vam veure va ser una mena de demostració eqüestre amb aires més aviat andalusins.

Tornar als orígens

Qui sí que pretén soscavar en les arrels poètiques i culturals dels Països Catalans és el cicle literari Tocats de Lletra que, en aquesta última edició, ha inclòs el Sopar Estellés, una iniciativa que, a València, és molt participada i en la qual els assistents reciten textos del poeta de Burjassot. L'acte a Manresa es va celebrar a l'Espai Òmnium, que, per un dia, va recuperar la funció d'establiment de restauració, recordant l'antic ús inaugurat com a Via Foral i les successives iniciatives de curt recorregut.

Es necessiten clients

És clar que subsistir en els negocis de la restauració no és gens fàcil i alguns propietaris fan tot tipus de reclams per captivar la clientela. És el cas del bar-frankfurt Bondia, del carrer de Puigterrà de Dalt, la pissarra exterior del qual ja havia aparegut en aquest espai per les seves "crides". En aquesta ocasió, el crit d'auxili ratlla la desesperació i emula un anunci de manca de personal. El que es reclama, però, són clients, sense que, òbviament, faci falta que tinguin experiència. Els diners per pagar la consumició, suposo que deuen ser condició sine qua non.

Reparacions d'alçada

Si uns necessiten clients, hi ha (massa) edificis que necessiten manteniment. Ara que Barcelona ha aconseguit que la Sagrada Família pagui impostos municipals, potser seria l'hora de començar a gravar els immobles de l'Església, immatriculats o no. Sobretot, si, com és el cas del Carme, hi ha elements de la façana que són potencialment perillosos. A la imatge que em fa arribar un veí, es veu com la grua d'una empresa de la comarca facilita la feina d'uns vidriers que reparen la rosassa de l'església del Carme, en el vessant que dona a la plaça d'Europa, després que els vitralls de l'altra banda de l'edifici es despreguessin, fet potencialment perillós per a fidels i ciutadans.

La muralla de la llibertat

Seguim amb vidres perquè els dels baixos de l'edifici de Cal Jorba, tancats des que en va fugir una oficina del Banc Sabadell, s'han convertit en una cartellera on s'anuncien actes i proclames reivindicatives i, de retruc, s'hi enganxa propaganda comercial variada. De fet, si continuem Muralla amunt, també hi ha altres locals i parets plenes de cartells. En un punt, un amable lector hi va retratar dos cartells que conjuntament, un damunt de l'altre, destil·len una oda poètica a la llibertat i a la llibertat d'expressió que tant trobem a faltar últimament. El de sobre anima a denunciar les agressions masclistes encara que hi hagi consum d'alcohol pel mig i el de sota apel·la al miracle de la salvació amb la doctrina evangelista en una xerrada d'un predicador. És ben bé que la vida es pot mirar des de tots els prismes.

Plaça de l'1-O

Un municipi amb un consistori abassegadorament independentista i amb una estelada al balcó podria plantejar-se, com en el cas de Girona, la possibilitat de dedicar un vial o una plaça al ja històric 1 d'octubre de 2017. Ja hi va haver un intent, accidentat i desagradable, de transformar la denominació de la plaça Espanya. Ara, com veieu a la foto, algú ha anomenat l'espai obert al carrer de les Barreres, que, de moment, és un camp de bàsquet amb terra boterut, com a plaça de l'U d'Octubre. Potser la idea fa fortuna. Al cap i a la fi és un espai nou a la trama que bé caldria batejar.